

5. marts 2008

I medfør af § 36, stk. 1, i Landstingets forretningsorden fremsætter jeg hermed følgende spørgsmål til Landsstyret:

Spørgsmål til Landsstyret:

- 1. Foreligger der nye data for vandpotentialer i det af Landsstyret valgte område for placering af ALCOA? I så fald, giver disse data mulighed for endnu en smelter?**
- 2. Vil et delt ejerskab af vandkraftværkerne med ALCOA, som det Landsstyret i Sermitsiaq den 22. februar lægger op til, kunne forhindre etableringen af yderligere et smelteværk?**
- 3. Hvad er Landsstyrets planer for at sikre, at der er nok arbejdskraft til at udføre alle de opgaver, der er i forbindelse med etableringen og senere driften af et eller flere smelteværk?**
(Landstingsmedlem Marie Fleischer, Demokraterne)

Begrundelse

Først vil jeg udtrykke min glæde overfor indbyggerne i Maniitsoq angående Landsstyrets indstilling til Landstinget til placering af ALCOA i Maniitsoq Kommune.

Det er dog med forundring, at jeg læser om Landsstyrets planer i Sermitsiaq den 22. februar. Her står der følgende:

“Landsstyret indstiller desuden til Landstinget, at der arbejdes videre med en partnerskabsmodel med det amerikanske aluminiumselskab Alcoa. Det vil sige, at hjemmestyret og Alcoa i fællesskab ejer både vandkraftværker, transmissionsledninger samt selve smelteværket.”

Det lyder dyrt. Hvor meget koster det det og hvordan skal det finansieres? Naturligvis gennem et lån i udlandet, hvilket på sin hvis er OK. Men der er lige to ting, som man skal tage med i overvejelserne.

For det første mener vi fra Demokraterne ikke, at Grønland skal være medejer af selve smelteren og det kræver en forklaring. Den dag hvor ALCOAs produktion stopper, hvad skal Grønlands Hjemmestyre så med en smelter?

Hvis Grønland bliver medejer af smelteren og hvis el-produktionen kommer fra de tre største søer i området, så udelukker man, at f.eks. Norsk Hydro også kan anlægge en smelter. Dette KUN hvis vandkraftpotentialet er stort nok til to smeltere. Hermed afskærer det grønlandske samfund sig for andre indtjeningsmuligheder.

Hvis ALCOA sætter sig som medejer af vandkraften fra de tre største søer, så frygter vi i Demokraterne, at man udelukker, at der kan anlægges smelteværk nr. 2, da ALCOA nok ikke vil levere EL til en konkurrent. Derfor skal det ene og alene være Grønland, der ejer vandkraftværkerne, så vi kan levere EL til to smeltere og ikke kun een.

Det andet man skal huske er, at når man alligevel skal ud og låne mange penge, så er det man skal spørge sig selv: Er der andet vi også mangler penge til? Jeg kan i flæng nævne havneudvidelser i Nuuk, Sisimiut, Ilulissat og Qaqortoq. Disse anlæg vil også give større omsætning i Grønland. Ved samtidig at låne penge til disse anlæg betyder det, at ALCOA vil få en afsmittende effekt på flere regioner end blot Maniitsoq og omegn. Især hvis der kan være to smeltere til at betale for lånet.

Svarene på mine spørgsmål bedes være mig i hænde senest 10 arbejdsdage fra modtagelsen.